

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 1T/59/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010169
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavlína Krajčírová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2014:2514010169.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Pavlínou Krajčírovou, v trestnej veci proti obžalovanému T. D., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.10.2014, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
T. D., nar. XX.XX.XXXX v L., prihlásený k pobytu Mesto L.,

je vinný, že :

v období od októbra 2012 až ku dňu hlavného pojednávania v meste L. a ani na inom mieste na území Slovenskej republiky, si ako otec detí U. H. D., nar. XX.XX.XXXX, H. L. D., nar. XX.XX.XXXX a T. H. D., nar. XX.XX.XXXX, všetci bytom L., U. XXX/XX, riadne neplnil vyživovaciu povinnosť napriek tomu, že mu vyplýva zo Zákona o rodine a ktorej rozsah mu bol určený rozsudkom Okresného súdu v Piešťanoch sp. zn. 3C 33/2009 zo dňa 11.08.2011, právoplatného dňa 13.01.2012 vo výške 130,- Eur mesačne na U. H., vo výške 170,- Eur mesačne na H. L. a vo výške 100,- Eur na T. H., ktorú je povinný platiť k rukám matky J. D., vždy do 15 dňa v mesiaci vopred, hoci vedel o existencii vyživovacej povinnosti a túto povinnosť si vôbec neplnil, pričom v tomto období preukázateľne neprejavoval snahu riadne sa zamestnať, teda nevyužil všetky možnosti na to, aby si svoju zákonnú povinnosť v reálne možnej výške splnil a ani sa nezaevidoval na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, čím za uvedené obdobie dlhuje na výživnom J. D. sumu v celkovej výške 10.000,- Eur, a svojho konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/23/2012 zo dňa 26.09.2012, právoplatným dňa 03.10.2012, bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní dvanásť mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dokazovaním vykonanom na hlavnom pojednávaní, výsluchom obžalovaného T. D., svedkyne J. D., U. H. D.V., H. L. D., znaleckým posudkom znalcov z odboru psychiatrie „S. J. Z., U..G..C.., X. B. X. a výsluchom znalca T. U. J. na hlavnom pojednávaní, ako aj oboznámením sa ostatného spisového materiálu, súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný T. D. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že zo skutku sa necíti byť vinný. Nie je pravdou, že by sa vôbec nestaral o svojich synov, pretože sa s nimi stretáva, pomáha im a učí ich. V niektorých prípadoch im poskytuje aj materiálne veci, či už rybárske potreby pre najmenšieho alebo bedmintonovú raketu pre stredného syna a podobne. Dvaja starší synovia sa chystajú odísť zo Slovenska, v čom ich podporuje. Najmladšiemu synovi sa venuje tak, že s ním chodí do prírody, učí ho to, čo aj sám vie. Je s nimi v kontakte aj prostredníctvom Skype, telefónu a internetu, takže, to, že by sa o synov vôbec nestaral je nesprávne. Uvedomil si, že žije v sebedeštruktívnom systéme, ktorý ničí všetko okolo ľudských vzťahov, ľudských hodnôt a prírody. Preto sa snaží občianskou neposlušnosťou tento systém zmeniť. Hmotné veci, ktoré synom poskytuje získal z priebehu doterajšieho života, keď pracoval a zarobil nejaké peniaze. Svojich synov prakticky zabezpečil tým, že im nechal byť, v ktorom žijú. Čo sa týka stravy, keď ho navštívia, tak im stravu poskytne. Pokiaľ ide o jeho vyživovaciu povinnosť voči synom za obdobie od októbra 2012 do letných mesiacov 2013 vtedy žil v zahraničí, takže so synmi bol v kontakte len cez internet. Pokiaľ ide o kúpu oblečenia pre synov, tieto im nekupoval a takéto niečo považuje za irelevantné. Zákon o rodine neuznáva a akékoľvek finančné vyjadrenie hodnoty výživy dieťaťa zo strany štátu voči rodičom je nespravodlivé. Uvedol, že nemá žiaden mesačný príjem, pretože za peniaze nepracuje, pričom pracuje v U. P. X. X. v redakcii U. G., v R., ale dostáva od nich iba naturálne plnenia, pretože peniaze prestal používať od leta 2013, nakoľko je toho názoru, že bez peňazí sa žiť dá. Pokiaľ štát na neho uvalil dlh, rozhodol bez toho, aby skúmal, aké sú jeho možnosti uvedený dlh na výživnom platiť.

Vypočutá svedkyňa J. D., matka detí uviedla, že s obžalovaným boli rozvedení rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 3C/33/2009 zo dňa 11.08.2011, právoplatné a vykonateľné 13.01.2012, pričom všetci traja synovia boli zverení do jej výchovy a obžalovaný ako otec bol zaviazaný prispievať na ich výživu a to na U. H. čiastkou 130,- Eur mesačne, H. L. 170,- Eur mesačne a T. H. čiastkou 100,- Eur mesačne. Túto vyživovaciu povinnosť si však obžalovaný od počiatku neplnil a doposiaľ jej na výživnom ku dňu hlavného pojednávania nič neuhradil. Pokiaľ ide o vzťah obžalovaného s deťmi, s týmito sa občas stretáva, nedáva im však žiadne vreckové, ani im nič nekupuje. Uviedla, že ona pracuje ako živnostníčka a snaží sa svojich synov zabezpečiť. Má vedomosť o tom, že obžalovaný pracuje na farme v L., kde sa stará o zvieratá a dostáva ubytovanie a stravu. Pokiaľ ide o najstaršieho syna ten študuje na Hotelovej akadémii v L. posledný rok, syn H. navštevuje Gymnázium v L. a najmladší chodí na základnú školu. Od úradu práce, sociálnych vecí a rodiny dostáva náhradné výživné a to na U. H. vo výške 108,50 Eur mesačne, H. L. taktiež vo výške 108,50 Eur mesačne a na T. H. čiastku 100,- Eur mesačne. Dlh na výživnom voči obžalovanému si uplatnila aj cestou exekučného konania.

Vypočutí svedkovia synovia obžalovaného U. H. D. a H. L. D. využili svoje zákonné právo a odmietli sa k veci vyjadriť.

Ako vyplýva zo znaleckého posudku znalcov z odboru psychiatrie a výpovede znalca T. U. J. na hlavnom pojednávaní, obžalovaný ani v minulosti ani v súčasnosti netrpí žiadnou duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti. Jeho inteligencia je pri orientačnom klinickom vyšetrení zjavne nadpriemerná. Jedná sa u neho o polymorfnú poruchu osobnosti schizoidnú s rysmi reformátorstva, mesiášstva, hystriónskymi. Takáto osobnosť je rigidná vo svojich prejavoch; neuznáva štandardné hodnoty, odmieta tradičné, štandardné poňatie sociálneho existovania. Obžalovaný vzhľadom na svoj duševný stav mohol a vedel rozpoznať protiprávnosť a spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a toto svoje konanie ovládať. Obžalovaný je schopný chápať účel a zmysel trestného konania v plnej miere.

Ďalšími dôkazmi sú listinné doklady a to rodné listy detí, potvrdenia zo školy, rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 3C/33/2009, 2T/23/2012, rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, výpisy zo živnostenských listov, správy a posudky.

Na základe takto vykonaného dokazovania, po zhodnotení týchto dôkazov jednotlivo i súhrnne, súd dospel k záveru, že vina obžalovaného T. D. je nepochybne preukázaná. Z vykonaného dokazovania je jednoznačne preukázané, že napriek právoplatnému rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 3C/33/2009 zo dňa 11.08.2011, právoplatný a vykonateľný 13.01.2012 bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu svojich synov spolu mesačne 400,- Eur k rukám matky detí, ktoré výživné si však neplní, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/23/2012 zo dňa 26.09.2012, právoplatný 13.10.2012 bol obžalovaný odsúdený pre neplnenie si vyživovacej povinnosti za obdobie od 01.08.2009 až ku dňu vydania trestného rozkazu, t.j. do 26.09.2012, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so skúšobnou dobou 1 rok. Napriek tejto skutočnosti obžalovaný však pokračoval v páchaní tejto trestnej činnosti a naďalej si neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojim trom synom, pričom za obdobie od októbra 2012 až ku dňu vyhlásenia rozsudku, t.j. 20.10.2014 ďalšia čiastka dlhu na výživnom predstavuje sumu 10.000,- Eur.

Po právnej stránke, súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c Trestného zákona, keďže si neplnil svoju zákonnej povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, pričom v predchádzajúcich 24 mesiacoch už bol za takýto čin odsúdený.

Obžalovaný T. D. z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. Doposiaľ bol 1 krát súdom trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/23/2012, právoplatný 03.10.2012 za obdobnú trestnú činnosť.

Ako vyplýva zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, obžalovaný bol viackrát evidovaný na úrade práce v období do roku 1990 až do 26.10.2000, pričom bol vyradený pre nespokuprácu.

Pri úvahe o treste a jeho výmere súd vychádzal z ustanovení § 34 Trestného zákona, po zvážení všetkých okolností prípadu, stupňa spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného, nezistiac ani priťažujúcu ani poľahčujúcu okolnosť, s prihliadnutím na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona uložil mu súd trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne. Pre výkon tohto trestu ho súd v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže doposiaľ nebol vo výkone trestu.

Súd má za to, že takto uložený trest je primeraný a splní svoj účel z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§306 odsek 2 Tr. poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§309 odsek 1 Tr. poriadku). Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§308 ods. 2 Tr. poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§307 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§308 ods. 2 Tr. poriadku),

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 odsek 2 Tr. poriadku), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. poriadku),

štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. poriadku),

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§308 ods. 1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku),

zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku), (§ 45 ods. 1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.